

Arrest

nr. 273 490 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 november 2020. Op 8 januari 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 10 januari 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien werkdagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van "de Wet van 15 december 1980 zoals gewijzigd bij Wet van 15 september 2006 en inzonderheid met de toepassing van art. 26 VW Vreemdelingenwet - (art. 48/4 gecoördineerd)" en van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij haar oorspronkelijk meegedeelde woonplaats op officiële wijze overgebracht heeft van Antwerpen naar Herseaux. Dit laatste adres werd dan ook vermeld op haar attest van immatriculatie afgeleverd door de gemeente Herseaux. Volgens de verzoekende partij was dit adres ook gekend door de verwerende partij. Bewijze daarvan is dat de beslissing van 4 februari van 2020 werd verzonden naar dit adres. De verzoekende partij vervolgt dat ze nooit een aangetekend schrijven met uitnodiging tot verhoor, heeft ontvangen op haar woonplaats te Herseaux. Indien dit schrijven toch zou verzonden zijn door het CGVS, is het mogelijk door de postdiensten of om een of andere reden nooit aan haar besteld geworden. De verzoekende partij beroept zich dan ook overmacht. Omdat zij niet in kennis werd gesteld van de uitnodiging tot verhoor op 10 januari 2022, kon zij uiteraard niet aanwezig zijn op dit verhoor. De verzoekende partij geeft ook aan dat: "Het is algemeen geweten dat aangetekende brieven in de Covidperiode door de postdiensten niet ter ondertekening werden aangeboden ; doch gewoonweg in de brievenbussen werden gedeponereerd; met risico dat de bestemming nooit bereikt werd.

Verzoeker is wel degelijk betrokken op de door hem ingediende procedure tot internationale bescherming. Men kan het tegendeel niet beweren.

Dit volgt uit:

1. De omstandigheid dat hij voorheen op een uitnodiging tot verhoor op vroegere datum tijdig uitstel vroeg om reden dat hij een Covid besmetting opliep.

2. De omstandigheid dat hij onmiddellijk na de ontvangst van de beslissing dd 04/02/2022 waartegen huidig beroep, per mail contact opnam met het CGVS met melding dat " hij zeker aanwezig zal zijn indien hij een uitnodiging ontvangt.

De bewering van de Commissaris-generaal dat uit het gedrag van verzoeker desinteresse blijkt voor de door hem ingezeten procedure wordt hierdoor tegengesproken."

2.3. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift een e-mail van haar aan het CGVS van 10 februari 2022 (stuk 3), een schrijven van het CGVS aan haar van 15 februari 2022 (stuk 4) en een kopie van haar attest van immatriculatie (stuk 5).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij beëindigd op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet omdat (i) zij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud en zij evenmin binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud een geldige reden heeft meegedeeld om haar afwezigheid te rechtvaardigen zodat zij het de commissaris-generaal onmogelijk maakt te oordelen of er wat haar betreft sprake is van een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming en (ii) haar gedrag bovendien blijkt geeft van desinteresse in de door haar ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoekende partij om haar medewerking te verlenen aan de overheid die over haar verzoek moet beslissen.

3.2. Artikel 57/6/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :*

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft; (...).”

Luidens artikel 18, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen maakt de verzoeker om internationale bescherming, die zich niet heeft aangemeld op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de commissaris-generaal. Deze termijn van 15 kalenderdagen wordt, naargelang het geval, herleid tot één of twee kalenderdag(en) voor de verzoeken om internationale bescherming waarvoor de wetgever een bijzondere procedure heeft uitgewerkt en waarvan de wetgever verwacht dat deze verzoeken versneld en/of binnen een zeer korte termijn van, naargelang het geval, twee, tien tot vijftien werkdagen worden behandeld. Het is dan ook redelijk verantwoord dat de termijn waarover de verzoeker om internationale bescherming beschikt om zijn afwezigheid tijdens het persoonlijk onderhoud te rechtvaardigen in deze gevallen korter is. *In casu* werd op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet geen versnelde procedure toegepast. In het geval van een afwezigheid op het persoonlijk onderhoud, diende de verzoekende partij aldus binnen de 15 dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor haar afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

In de toelichting bij het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt gesteld: *“Deze reden en het bewijs van afwezigheid dienen schriftelijk aan de Commissaris-generaal te worden meegedeeld. De Commissaris-generaal die, wat dit punt betreft, over een ruime beoordelingsmarge beschikt, gaat daarna na of de opgegeven reden en het bewijs ervan geldig zijn en de afwezigheid van de asielzoeker op het gehoor staft.”* (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, eigen onderlijning).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, dat voorzien was op 10 januari 2022. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het verzoekschrift betwist dat de oproepingsbrief voor dit persoonlijk onderhoud op correcte wijze verstuurd werd naar de door haar gekozen woonplaats. Zij betoogt dat zij in juni 2021 naar Herseaux verhuisde, dat dit ook wordt vermeld op haar attest van immatriculatie en dat zij ervan overtuigd was dat de officiële briefwisseling uitgaande van het CGVS naar haar adres in Herseaux zou worden gestuurd doch dat zij nooit een uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud op dit adres heeft mogen ontvangen. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij op 29 januari 2021 woonplaatskeuze deed in de Gasstraat te Antwerpen (administratief dossier, stuk 7, “verklaring betreffende de woonstkeuze”). Artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.”* Het administratief dossier bevat geen ter post aangetekende zending van de verzoekende partij waaruit blijkt dat zij aan het CGVS heeft meegedeeld dat zij haar woonplaatskeuze wenst te wijzigen naar haar verblijfplaats in Herseaux. Evenmin voegt de verzoekende partij hiervan enig bewijs bij haar verzoekschrift. Als zodanig werd de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op 10 januari 2022 door het CGVS wel degelijk op correcte wijze naar het woonplaatskeuzeadres van de verzoekende partij in Antwerpen gestuurd. Het loutere feit dat het attest van immatriculatie (verzoekschrift, stuk 5) haar verblijfplaatsadres in Herseaux vermeldt, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Te dezen stelt de Raad bovendien vast dat het CGVS, overeenkomstig artikel 7, § 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud alsook de bestreden beslissing tevens per gewone post naar het verblijfplaatsadres van de verzoekende partij in Herseaux heeft gestuurd. Er dient opgemerkt dat de verzoekende partij wel degelijk

aan het CGVS liet weten dat zij ziek was, nadat een eerdere oproeping voor een persoonlijk onderhoud voorzien op 27 oktober 2021 eveneens zowel naar haar woonplaatskeuzeadres in Antwerpen als naar haar verblijfplaatsadres in Herseaux werd gestuurd.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op overmacht en betoogt dat zij nooit een aangetekend schrijven heeft ontvangen in Herseaux met een uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud en dat, indien dit schrijven toch door het CGVS zou zijn verzonden, het mogelijk is dat het door de postdiensten om één of andere reden nooit aan haar werd besteld, dient erop gewezen dat uit het voorgaande blijkt dat het CGVS de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op rechtsgeldige wijze naar het woonplaatskeuzeadres van de verzoekende partij in Antwerpen heeft verstuurd. Dat de verzoekende partij op haar adres in Herseaux nooit een aangetekende zending met een oproeping voor een persoonlijk onderhoud heeft ontvangen, is dan ook niet relevant.

Waar de verzoekende partij betoogt dat *“Het is algemeen geweten dat aangetekende brieven in de Covidperiode door de postdiensten niet ter ondertekening werden aangeboden ; doch gewoonweg in de brievenbussen werden gedeponereerd; met risico dat de bestemming nooit bereikt werd.”*, dient vastgesteld dat het loutere gegeven dat de postdiensten tijdens de Covid-19-pandemie aangetekende zendingen niet meer lieten ondertekenen door de ontvanger, niet betekent dat er ingeval van afwezigheid van de ontvanger geen bericht meer zou worden achtergelaten met informatie over de wijze waarop de ontvanger zijn aangetekende zending kan ophalen. De verzoekende partij brengt geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de postdiensten tijdens de Covid-19-pandemie aangetekende zendingen *“gewoonweg in de brievenbussen”* deponeerden.

Dat de verzoekende partij middels voorliggend verzoekschrift de beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek aanvecht, dat zij na ontvangst van de bestreden beslissing per e-mail contact opnam met het CGVS (verzoekschrift, stukken 3-4) en dat zij na een eerdere oproeping uitstel vroeg wegens ziekte, doet niets af aan het gebrek aan medewerking en de desinteresse die de verzoekende partij heeft getoond in de door haar ingezette asielprocedure door geen gevolg te geven aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het feit dat de verzoekende partij zich niet de moeite getrooste om diligent te handelen en het CGVS tijdig en op correcte wijze op de hoogte te brengen van een wijziging van haar woonplaatskeuze, getuigt eens te meer van een gebrek aan interesse en valt niet te verzoenen met de op haar rustende medewerkingsplicht.

3.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS